

Mari poeți ai Iubirii

William Shakespeare
(1564–1616)

Sonetul I

Făpturile alese le vrem a dănuire
Iar sfânta frumusețe a înflori în plus;
În acest fel, fragilul urmaș devine mire
Și, vestejindu-și umbra, rămâne-al ei supus.
Chiar tu ce în privire porți viețuirii rugul,
Hrănind cu-ndemănare pe Cel ce te pătrunde,
Cu foamea-ți nebunească epuizezi belșugul,
Vrăjmaș fără de sațiu al firii tale blânde.
Podoabă ești a firii și primăverii crainic
Reîngropând în muguri minunile de dor
Ce copleșesc pe cale tot ce ne pare trainic:
Da, ești precum calicii, nevrând, risipitor.
Ai grijă de al lunii tezaur, nu-l prăda
Și nu-l lăsa pieirii, pierind prin gura ta...

Alexandr Sergheevici Pușkin
(1799–1837)

Șalul negru

Mi-e sufletul de gheață și de dureri cernit:
La șalul negru încă mă uit ca un smintit...

Eram pe-atuncia tânăr, puternic plin de dor
Și-o tânără grecoaică iubeam, încrezător!

Mi se părea minune, alinturi: cald noian,
Dar ceasul neferice se-apropia, viclean.

Cu oaspeții la masă mă veseleam deplin,
Când îmi intră în casă, pe-o șoaptă, un străin:

„Cu prietenii alături petreci, nu simți năpasta!
Da, tânăra ta greacă te-nșeală,-n clipa asta...”

L-am blestemat de moarte, l-am răsplătit bogat
Și m-avântai călare, de robul meu urmat -

Goneam nebun spre-aceea ce-mi înșela credința
Și s-aduna în pieptu-mi, un munte, suferința.

La pragul casei sale simții că sunt pierdut:
Mi-erău de ceață ochii, iar graiul mi-era mut,

Intrai de unul singur și, pe divanu-acel,
Se-mbrățișa iubita-mi cu-armeanul ei mișel -

A fost precum un fulger tăișul spadei mele
Și, din sărut, tâlharul se prăbuși-n podele.

Jucai peste cadavrul fără de cap, privii
La chipul fetei care, pälind, se năru -

Era de groază totul și sângele curgea;
Grecoaica mea murise - și dragostea cu ea.

Smulgându-i șalul negru ce i-l făcusem dar,
Mi-am șters de sânge spada, și-am hohotit amar

Când robul meu, prin noapte, cărându-i pe-amândoi,
În Dunărea stăpână i-a prăvălit apoi...

De-atunci sărutul tandru mi s-a uscat pe gură
Și lungi, fără de capăt, mi-s nopțile, tortură...

Ah, sufletu-mi de gheață-i și de dureri cernit!
La șalul negru încă mă uit ca un smintit...

E. A. Poe
(1809–1849)

Annabel Lee

Demult, într-o țară, lângă o mare
- De-atunci ani mulți or fi -
Trăia o fată - vă amintiti? -
Și se numea ANNABEL LEE,
Iar fata aceasta trăia visând
Să o iubesc, să mă poată iubi.
Eram un copil, doar, și ea o copilă
În țara de lângă marea cea gri;
Ci dragostea noastră era peste dragoste:
Eu și minunea ANNABEL LEE!
Și-atunci, serafimii de sus începură
Iubirea a ne-o pizmui.

Și pentru aceasta (e vreme de-atunci!)
În țara mării se năpusti
Un vânt năpraznic și o îngheță
Pe iubita mea ANNABEL LEE;
Iar bogatele-i rude îndat' o purtară
De la mine în altă zare,
Și un mormânt îi durară
În țara aceea de lângă mare.

Da, gloata îngerilor invidioasă
La fericirea noastră râvni -
Cu siguranță, aceasta fu cauza
Știu toții altceva nu putea fi
Că vântul pornit din norul de noapte
O îngheță și-o ucise pe ANNABEL LEE.

Dar dragostea noastră a fost mai puternică
Decât a celor mai bătrâni decât noi,
Decât a celor mai înțelepți decât noi,
Și nici îngerii din cerul de slavă,
Nici demonii din marea de lavă
N-au reușit sufletul a-mi despărți
De cel al frumoasei ANNABEL LEE.

Și azi, aurie, luna mi-aduce
Visări cu minunata ANNABEL LEE
Și-n stelele scânteind revăd ochii
Mereu prea-frumoasei ANNABEL LEE,
Și astfel, în marea nopții înaltă, mă culc lângă ea
Draga mea taină, mireasa mea,
În cavoul acela din țara mării,
Țara cu mormântul în care stă ea.

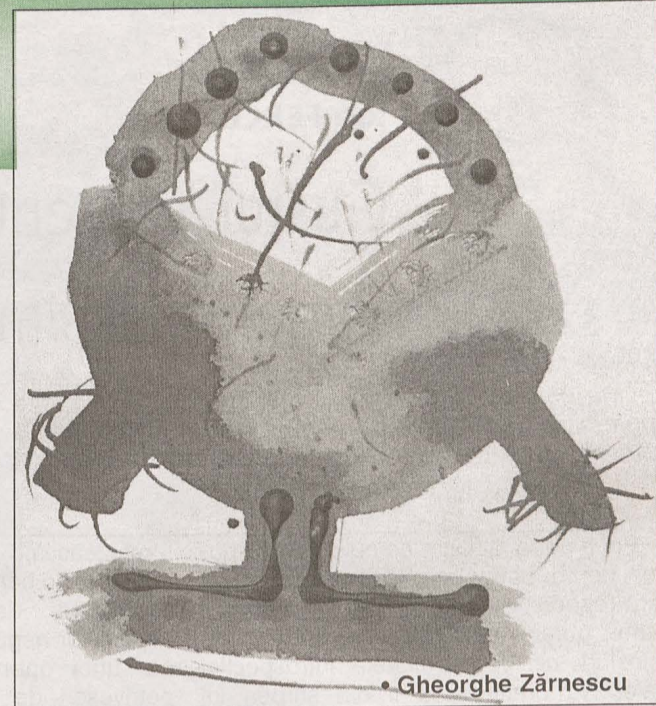
Charles Baudelaire
(1821–1867)

Imn frumuseții

Vii din supreme ceruri, din tainice abise,
O, Frumusețe! ochiul divin și infernal,
Îmbeșugat revarsă și crime dar și vise,
Puterea ta ca vinu-i: în toate triumfal.

Ai în priviri, deodată, amurgul și aurora,
Și răspândești parfume: un uragan tăcut;
Sărutul ți-e licoarea iar buzele amfóra
Dând celui slab tărie, celui puternic scut.

Răsari din hăuri negre sau te cobori din astre?
Vrăjit, Destinul, merge - biet câine,-n urma ta;

• Gheorghe Zărnescu

Tu semeni, la-ntâmplare, minunile-n dezastre,
Stăpână ești și nimeni nu ți-a-ndrăznit cândva.

Și calci, Neasemuito, pe morți zâmbind senină,
Între podoabe, Groaza o ții la mare preț,
Și tot la fel Omorul - breloc făr' de rugină,
Pe pântec ți dansează mereu mai îndrăzneț.

Spre flacăra-ți divină s-azvârli efemeride,
Slăvindu-te în clipa când nu mai au cuvânt;
Iubitul ce-n dorință aleasa își cuprinde,
Un muribund îmi pare, mormântu-și alintând.

Că vii dinspre azururi sau din infern, totuna!
O, Frumusețe! monstru măreț, grozav, candid,
Făpturii tale mândre mă dau pe totdeauna
Intrând în Infinitul de taină și avid.

Satan sau Zeu, Sirenă ori Heruvim? Ce-mi pasă!
Când tu-mi oferi - o, zână cu ochi sublimi, de stea -
Parfume, ritm, lumină - tu, unica-mi crăiasă!
Faci lumea mai minune și clipa mai a mea!...

Rainer Maria Rilke
(1875–1926)

O, tu, iubire dinainte pierdută

O, tu iubire
dinainte pierdută, nicicând întâlnită
azi nu mai știu ce cânt să-ți aduc
da, și când viitorul se-apropie, nu mai încerc
să te găsec, iar marile mele închipuiri
pierdute-s în zare: așezări și turnuri și păduri
și bănuitele drumuri șerpuitoare
și taina acelor tărâmurii, cândva cutreierate de zei:
toate se-nalță în mine
întru preamărirea ta, cea pururi pierdută.

O, da, tu ești asemenea grădinilor
care mi-au venit în împlinirea
speranțelor. Și s-a deschis o fereastră
în casa țărănească, iar tu, îngândurată
mi s-a părut că m-ai urmat înlăuntru.
Ah, da, ți-am găsit urmele pe ulița
pe unde abia trecuseși, iar oglinzile ferestrelor
încă ametește de chipul tău, răsrângeau
uimite apariția mea. Oh, poate
cântecul aceleiași păsări a răsunat aseară
în sufletul fiecăruia dintre noi?!...

Traduceri de **Radu CÂRNECI**
din volumul cu același titlu,
aflat în curs de apariție la Editura Orion

Inițiator al seriei noi: **Radu CÂRNECI** Redactor-șef: **Carmen MIHALACHE**

Ștefan RADU (secretar general de redacție)

Adrian JICU, Marius MANTA, Dan PERȘA, Violeta SAVU (corectură)

Contabilitate: **Anișoara TOMA** Culegere text: **Niculina MOISA**

• Revistă editată de Consiliul Județean Bacău • Redacția: Str. Caișilor nr. 7 • Tel/Fax: 0234-512497 • E-mail: ateneubc@gmail.com •

• Materialele nepublicate nu se restituie. • Tipărit la SC LETEA S.A. Bacău, str. Letea 17, tel.: 0234 572900 • ISSN 1221-5813 • Tiraj: 800 buc •

• Cititorii se pot abona prin RODIPET și, direct, la redacție. • Poziția în Catalogul Publicațiilor Interne RODIPET: P1938 •